अध्यायदित्यादि। शक्रजिदिन्द्रजित्परं ब्रह्माध्यायत् चिन्तित १७ सर्ग:
वान् ध्यैचिन्तायां आत्मं शिति न भवति न च समाधेश्चित्तवृत्ति ज॰भ॰
निरोधादचलत् चलितवान् तं तथाभूतमिन्द्रजितं सौमित्रि
र्युद्धायाकृयत आहूतवान् भयङ्करं चागर्ज्जत् शब्दित
वान्॥ ३१॥

अध्यायदित्यादि। इन्द्रजिद्ब्रह्म वेदमात्मानं वा अध्यायत् ध्यैङ भ॰
चिन्तने समाधेश्चित्तनिरोधान्न चलितः तं तथाभूतमिन्द्रजितं
लक्ष्मणोयुद्धायाहूतवान् भयङ्करं गर्ज्जनं कृतवांश्च॥ ३१॥

अकुप्यदिन्द्रजित्तत्र पितृव्यञ्चागदद्वचः। त्वमत्रा
जायथादेहमिहापुष्यः सुरामिषैः॥ ३२॥

अकुप्यदित्यादि। तत्र तस्मिन्नाह्वाने कृतवति गर्ज्जिते च सति ज॰भ॰
अकुप्यत् क्रुद्धः कुपक्रोधे दैवादिकः पितृव्यञ्च पितृभ्रातरं
विभीषणं पितृशब्दाद्भ्रातरि व्यन्निपातितं वचोवक्ष्यमाणमगदत्
उक्तवान् अत्रास्मिन् राक्षसकुले त्वमजायथाः जातोऽसि जनी
प्रादुर्भावे दैवादिकोऽनुदात्तेत् इह च देहः सुरामिषैरपुष्यत्
वृद्धिं गतः पुषिर्दैवादिकः देहमपुष्यदिति पाठान्तरं तत्र देहं
पोषितवानसि अन्तर्भाविण्यर्थोद्रष्टव्यः॥ ३२॥

अकुप्यदित्यादि। तत्र निकुम्भिलायां लक्ष्मणे गर्ज्जिते सति भ॰
इन्द्रजित् अकुप्यत् कुप्यदर्कोपे पितुर्भ्रातरं विभीषणं वाचा जगदे